

המלאכים היצאים מן הקשר"ק

א. מרגלית

הנה הם עולים, כיונים ההומות/ מכל אתרים ומכל מקומות, / ומן הבתים ומכל הדרכים/ טהורים זכים ומשלג צחים- /להקות-להקות מלאכים.

הם עולים ומשק כנפיהם כמזמור, / הם פורחים באויר המבש'ם ריח מור. / מכל בית כשר, מרחץ וממ'רק / יוצאים ועולים, מלאכי הקשר"ק.

הם באים מקרצוף/ ועולים משפשוף. / משטף המים, מזרם עכור, / הם יוצאים להקות להקות של צ'חור. / מכאב השרירים, מאנחות הגב/ הם יוצאים ועולים, נקיים מרוב. נוהרים מתנור, נשלפים ממצה/ כעדר קצובות שעלו מרחצה.

נפגשים מלאכים במרומי שחקים. / הם באים מחורים ובאים מסדקים, / והילה של קדש סביבם נוג'ת: / הם באים ממקום עד היד בו מגעת. / וחוגג האויר וניסן מלבלב/ "והשאר מבטלו בלב...". הלב שכולו מאימה מתכוץ/ מול חשש של שאור וחשש של חמץ. /נטרפות הנשימות ומואץ הדפק - / ופתאם מלאכים למלא כל האפק...

מלילות אין שינה, מעפעפים דְבָקִים / מתמלא האויר, נרעשים השחקים: / נקרעים מסכים, שערים נפתחים, / ומכל עברים נכנסים-נדחקים/ רבוא רבואות מלאכים.

הם עולים ברננה, הם עולים בניגון/ מיוֹרת הגעלה, מאבני הליבון. /מלאכים מלאכים מתחככים בשורה, / הם באים מְרִיחִים, מקמח שמורה. באויר לחן-שיר: "אתה בחרתנו", / הם באים מדליי ה"מים שלנו".

מן הגֵו השחוח, / משעות אין מנוח, / מטרם השחר ואחר החצות, /מרדיפת החמץ, ממחירי המצות, / מכל האָצִים, ערב חג, ורצים- /מלאכים נבראים, מלאכים מתקבצים.

הם עולים מְקַטְרִים כתמרות עשן, / מדקדוק מנהגים, שכין ישן/ הם שמורים וטובים וללב ערבים, / ופורחים מתוכם מלאכים וכרובים.

למרום יעלו, אל-על יעפילו, / הם נוסקים הישר מן הרְחִימו ודְחִילו... /ועולים מלאכים מתכונה ברחובות, / ובאים מלאכים מגמ"חים וחובות /וממים רבים לא יוכלו לכבות...

כל מקום שטהר, כל מקום שְזָכַר, / מצמיח לפתע כנפי מלאך. / כל כלי שרחץ (ועוד טרם נגוב)/ פורח ממנו אל-על מראה כרוב. / ומלא האויר קולות חמים/ ממשק כנפי מלאכי רחמים.

הם עולים, ומפּלס את דרכם שֶׁבֶל אור - / מלאכים שבאים גם מדחק ומרור. / מקולות מחבטים, מתמרות האבק/ יוצאים, טהורים, מלאכי הקשר"ק.

ועולים מלאכים עד אין מספר/ ומשמר מלאכים פוגש במשמר/ ורותת האויר משירת הלל: /"מי כעמך ישראל!"

